

Nr 1203

Av herr **Hugosson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 83, angående teknisk och medicinsk utbildning och forskning i Linköping m. m.*

I propositionen nr 83:1968 framläggs förslag till organisation av Linköpings tekniska högskola. Denna har varit föremål för utredning, som utmynnat i ett detaljerat förslag till organisation avseende tjänster för undervisning och forskning. Högskolan föreslås enligt utredningen organiseras i form av centra med vardera 4—10 högre tjänster. Varje centrum skall byggas upp så att det kan fungera som ett forskningsinstitut av hög klass och även medverka i undervisningen genom att organisera och genomföra ett antal kurser, som likaledes detaljerat anges i utredningen. Utredningens strävan har varit att den nya högskolan skall vara på samma nivå som de tre äldre tekniska högskolorna.

I vissa avseenden skiljer den sig emellertid enligt utredningens förslag från de tidigare genom den föreslagna uppbyggnaden av centra, som planerades som stora forskningsenheter i vilka de högre tjänsterna skulle komplettera varandra och ge underlag för en samverkan kring stora forskningsprojekt. Organisationen skulle därigenom avvika från den traditionella uppbyggnaden av högskolor med ett större antal små institutioner och betyda ett stort steg i den riktning som utvecklingen nu går, med betoning på samarbete mellan olika ämnen kring stora tvärvetenskapliga uppgifter. Ett annat väsentligt drag i utredningen var strävan att skapa kontakter mellan högskolan och näringslivet för att forskningsresultat snabbt skulle komma till utnyttjande och centra utifrån få impulser till forskningsuppgifter.

I propositionen har betydande ändringar företagits gentemot utredningens förslag. Ett centrum har utelämnats och i de återstående har flera tjänster tagits bort. Närmare motivering för dessa ingrepp har ej lämnats och ej heller någon analys av hur förändringarna påverkar högskolans och centras funktion. Utbildningen kan genomföras med ett lägre antal högre tjänster om t. ex. antalet lektorer ökas. Genom minskningen av antalet högre tjänster blir dock relationerna mellan antalet teknologer och antalet professorer och laboratorer betydligt ogynnsammare än vid någon av de andra högskolorna, och möjligheterna att bygga upp en forskningsorganisation och att föra in en del av teknologerna och ingenjörerna på forskarutbildning och högre studier blir i motsvarande grad mindre. Ej heller torde så som propositionen utformats centra komma att fungera enligt planerna, och kontakten med näringslivet måste också bli mindre utpräglad är man hoppats. Genom nedskärningarna torde också arbetsinsatserna för att starta skolan ökas,

vilket kan påverka rekryteringen. Det kan därför med starkt skäl befaras att beslut om högskolan enligt propositionens förslag kommer att betyda att Linköpings tekniska högskola kommer att ligga på lägre nivå än de andra tekniska högskolorna. En sådan utveckling kan inte vara önskvärd för vare sig forskningen eller utbildningen.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 83 måtte besluta att uppbyggnaden av Linköpings tekniska högskola i princip följer den plan som har framlagts av utredningen och att principbeslut redan nu fattas om att i framtiden inrätta det antal högre tjänster som angavs av utredningen.

Kurt Hugosson (s)

Elisabet Sjövall (s)

Lars Henrikson (s)

Sven Persson (s)
i Skänninge
